

Penge & Bacon

Anna Juul

- 1 Jeg kigger på Ham, når Han sover.

Det er sådan en vane, jeg har fået, blandt andet fordi jeg ikke selv sover. Det har jeg ikke gjort længe, jeg har simpelthen vænnet mig af med det, hvilket giver mig mange timer i døgnet, som jeg har valgt at bruge på at lægge et meget stort puslespil, der forestiller

- 5 Venedig.

Jeg har netop i dag færdiggjort en meget stor gondol. Jeg lo, fordi meget store ting er sjove, ligesom fx en meget stor stegepande, den er sjov. Meget små ting er også sjove, fx en meget lille stegepande, den er sjov.

Det er rart at kigge på Ham, når Han sover.

- 10 Han ser ikke fredfyldt ud, det er ikke det, men Han siger sådan nogle sjove lyde, når Han sover. Han lyder lidt som en hundehvalp eller en lille baby, eller, i det mindste er det sådan, jeg forestiller mig, at en hundehvalp eller en lille baby lyder, når de sover, for jeg har aldrig været i nærheden af nogen af delene.

- Jeg har ladet mig fortælle, at hundehvalpe er søde, og at babyer er besværlige, jeg skal
15 muligvis aldrig prøve hverken det ene eller det andet, for jeg nyder det, man på fagsprog kalder en "egoisttilværelse" i duplexlejligheden på toppen af Østerbro. Vi har et køkkenalrum, et soveværelse, et kontor og en tagterrasse. Vi har aldrig fået møbleret vores tagterrasse ordentligt, siger Far, når han kommer forbi med klejner, som Mor har kogt i ensomhed. Der står kun to stole, et bord og et askebæger.

- 20 Vi er rygere, sådan kunne man klassificere os, vi ryger gennemsnitligt 21 cigaretter om dagen. Hver.

Når jeg om natten ikke sover eller lægger puslespil, plejer jeg at sidde på vores tagterrasse med mine to vandrende pinde, som jeg har valgt at kalde Penge og Bacon. Der plejede at være fem vandrende pinde i alt, nemlig også Magt, Cigaret og Juleaften, så det er nok ikke
25 svært at gætte, hvad de er opkaldt efter, men Magt, Cigaret og Juleaften er forsvundet under mystiske omstændigheder. Måske gemmer de sig nu i en af mine mange stueplanter nedeunder? Jeg har grønne fingre, og jeg savner dem.

I tidernes morgen havde jeg også en vandrende pind, der hed Jonathan, han var opkaldt efter min første kæreste, som på mange måder var *the one that got away*, bogstaveligt talt,
30 fordi han flyttede til London for at blive *important business man*. Han tog mig ikke med, hvilket jeg har undret mig meget over sidenhen, men på den anden side, så synes jeg, at navnet *Jonathan* lyder frygteligt, når man udtaler det på engelsk, ligesom i den der sang om ham, der aldrig giver op, så på den måde var det måske heldigt nok.

Vi var jo også meget unge, da Jonathan rejste, så det var fjollet af mig at regne med for
35 meget. Jeg har set på Facebook, at han er blevet gift med en britisk kvinde, der hedder Kate, hvilket både kan være meget adeligt og meget proletariat. Jeg håber, at Kate er en eklektisk blanding af de to ting, *the best of both worlds*, som man siger det på engelsk, for jeg holder

stadig meget af Jonathan, og jeg ønsker ham det bedste, hvorfor jeg opkaldte en af mine vandrende pinde efter ham, hvilket er sådan, man kan se, at nogen virkelig elsker én. Jeg
40 håber dog, at Han ikke synes det samme, for Han ville jo så sikkert finde det underligt, at der ikke er nogen pind, der er opkaldt efter Ham, hvilket der nu ikke er nogen særlig grund til, ud over at jeg er løbet tør for pinde at navngive.

Jeg ved ikke, hvad der er sket med Jonathan (pinden), men mit bedste bud er, at Han har sat Jonathan ud i naturen eller ud på vejen eller noget, og jeg kan godt forstå Ham, selvom
45 Han altid påstår, at Jonathan (ekskæresten) ikke er noget problem, men der er jeg jo ikke idiot, vel, for jeg ved godt, hvordan folk har det med deres kæresters tidligere kærester. Jeg har derfor heller ikke protesteret, efter at Jonathan (pinden) forsvandt, jeg håber bare, at Jonathan (pinden) ikke led, da han døde, for jeg er også realist, og jeg ved, at vandrende pinde ikke klarer sig særlig godt i naturen eller på vejen. Det kan selvfølgelig også være, at
50 Han har knækket Jonathan (pinden) midtover, for Jonathan (pinden) var blevet ret lang, da han forsvandt.

Jeg har natlige samtaler med Penge og Bacon.

Eller, teknisk set er det vel ikke en samtale, når ens samtalepartnere kun taler vandrende pindsk, så jeg vil i stedet sige, at jeg taler *gennem* Penge og Bacon, jeg har på en måde
55 spaltet min personlighed. Hvis jeg fx har et dilemma, som jeg ikke synes er relevant nok til *Mads og A-holdet*¹, så spørger jeg Penge og Bacon i stedet. Så svarer Penge det, jeg har lyst til at høre, mens Bacon svarer det, jeg har brug for at høre. Overraskende nok er det meget sjældent det samme.

Denne nat sidder jeg og fantaserer om en vidunderlig silkekjole, den er lyserød, og jeg
60 har så meget lyst til at købe den, både fordi den er flot, men også fordi det får natten til at gå hurtigere.

- Ser I, Penge og Bacon, jeg vil så gerne eje denne lyserøde silkekjole fra ROTATE Birger Christensen, jeg kunne se så vidunderligt sexet ud i den her på toppen af Østerbro, men jeg har lige onlineshoppet noget andet, som jeg venter på, og jeg onlineshopper p.t.
65 kun for penge tjent af Ham, så hvad skal jeg konkret gøre i denne situation?

- Ville du gøre Ham ked af det, hvis du købte den? spørger Penge.

- Næh, det tror jeg som sådan ikke, jeg mener, Han har masser af penge og sætter pris på mit udseende, når det er godt, men også, når det ikke er godt. Han vil bare gerne have, at jeg er glad, svarer jeg.

70 - Bidrager du til at ødelægge planeten, hvis du køber den? spørger Bacon.

- Ja, givetvis, svarer jeg.

- Det er et svært dilemma, siger Bacon og tilføjer, at jeg måske skulle sætte pengene ind på en rejsekonto, så vi kunne tage ud og opleve verden i stedet for.

- Jeg bryder mig ikke om at rejse, svarer jeg.

75 - Hvorfor skulle du også det, der er jo ikke mere tilbage at opleve. Det brænder over det hele, og der er så meget vand, det er skideirriterende, siger Penge.

---

¹ En dillemaløsende podcast med Mads Stefensen som fast vært.

- Men ikke i Danmark, siger jeg.

- Nej, ikke i Danmark. Oplev da Danmark i den silkekjole fra ROTATE Birger Christensen, det har jeg altid sagt, siger Penge, mens Bacon forholder sig tavst. Bacon er
80 god til at vurdere, hvornår hen (jeg ved ikke hvilket køn, de har, hvis noget overhovedet) har tabt en diskussion.

- Måske var dette i virkeligheden slet ikke noget dilemma, da mit valg ikke har nogen konsekvenser, konstaterer jeg, før jeg takker Penge og Bacon for deres tid og vender tilbage til mit puslespil.

85 Jeg kommer aldrig til at opleve Venedig, tænker jeg, mens jeg lægger en brik det rigtige sted, og jeg kan ikke finde ud af, om det generer mig.

Jeg har aldrig været ude af Danmark, så på den måde ved jeg jo ikke, hvad jeg går glip af. Jeg har altid tænkt, at Danmark var et sted, der passede godt til min personlighed, men det kunne jo selvfølgelig også være, at jeg ville passe ind i fx Australien?

90 Efter tre brikker giver jeg op og går ind på Hans kontor, hvor jeg tænder Hans stationære PC og klikker ind på den hjemmeside, der hedder *Mytheresa.com*. Det er en rigtig luksus-hjemmeside, og jeg er en *very valuable customer*, så jeg får gratis fragt. I virkeligheden er 200 euro jo ikke så mange penge, og kjolen kommer i en *eco package*, hvad det så end skal betyde. Måske jeg også skulle have et par støvler?

95 Sådan går natten med det, og da jeg kigger i min *shopping bag*, ligger der *items* for 2769 euro, det har måske taget lidt overhånd, for hvad skal jeg *egentlig* med en gulvlang satinkjole, jeg har ikke været inviteret til bryllup i umindelige tider, og selv hvis jeg var inviteret til bryllup, ville jeg nok ikke dukke op, for bryllupper er så forfærdeligt kedelige.

På den anden side, så gider jeg ikke at omregne, hvad 2769 euro er i danske kroner, for
100 hvad man ikke ved, det har man som bekendt ikke ondt af, så jeg trykker på *checkout*-knappen, taster Hans betalingsoplysninger ind, før jeg slukker for computeren og lader, som om det aldrig er sket. Ikke fordi Han som sådan har et problem med min onlineshopping, men Han er da begyndt at kommentere på mængden af tomme papkasser foret med silkepapir i vores duplexlejlighed.

105 Nogle gange, når jeg alligevel er på den stationære PC, kan jeg godt finde på at gå ind på B.T's hjemmeside. Så læser jeg historier om oversvømmelser og skovbrande og orkaner og tornadoer, vejret har det rimelig vildt for tiden, nemlig, men jeg tænker ikke nærmere over det, for det virker ikke, som om andre tænker nærmere over det, så jeg glæder mig bare igen over, at jeg bor i Danmark, hvor der aldrig kan være alvorlige oversvømmelser eller skovbrande eller orkaner eller især tornadoer, som er dem, jeg er mest bange for,
110 for hold kæft, det ville være uhyggeligt at blive suget op i sådan én.

Alt i alt hygger jeg mig faktisk ret meget om natten, måske er det, fordi jeg har noget "alenetid", som damebladene kalder det, jeg læser mange dameblade, og de siger alle sammen, at det er vigtigt at have "alenetid", fordi det er vigtigt at huske at pleje sig selv.

¹¹⁵ Derfor kan jeg godt finde på at tage ansigtsmaske på om natten, så render jeg rundt og ligner Hannibal Lecter i køkken-alrummet, og når Han så vågner næste morgen, så har jeg et silkeblødt ansigt, der er perfekt til at blive taget bagfra.

Ikke dermed sagt, at jeg gør det *for* Ham, for det gør jeg bestemt ikke, damebladene er nemlig også begyndt at sige, at det er vigtigt, at kvinder er ”feminister”, så det er jeg selv-
¹²⁰ følgelig også, altså feminist, og derfor gør jeg kun det med ansigtsmasken for mig selv, selvom det er en belejlig sideeffekt, at Han synes, at jeg er tiltrækkende, når jeg har et blødt ansigt, jeg elsker nemlig at bolle, hvilket jeg også har hørt er et tegn på feminisme, at man ikke har noget problem med at sige, at man elsker at bolle. JEG ELSKER AT BOLLE.